

MATKARAPOORTTI

PAINTCAMP 24.5. – 5.6.2026

Viro, Tartto, Tartu Kunstikool

Sofia Tkachuk

Media-alan ja kuvallisen ilmaisuuden
perustutkinto, kuvallinen ilmaisuus

Jaksolle hakeutuminen

Sain tietää opiskelijavaihtomahdollisuudesta ensimmäisen opiskeluvuoteni aikana Keudassa, kun vuoden 2025 kesäkurssit julkistettiin. Halusin päästä PaintCampiin jo silloin, koska maalaus kiinnostaa minua kovasti, mutta en ehtinyt jättää hakemusta ajoissa. Enkä kadu sitä lainkaan, sillä tänä vuonna juuri suomalaiset opiskelijat tulivat opiskelemaan Viroon eikä päinvastoin, mikä osoittautui minulle upeaksi kokemukseksi. Heti kun sain tietää, että hakuaika tällaiseen kesäopiskeluun vuodelle 2026 oli alkanut, jätin hakemukseni välittömästi lähettämällä vaaditut asiakirjat maalaustaiteen opettajallemme Salla Laurinolliin toivoen pääseväni tämän intensiivikurssin ensimmäisten opiskelijoiden joukkoon.

Valmistautuminen vaihto-ohjelmaan oli mielestäni riittävää, ja ohjeistus oli tärkeää ja ymmärrettävää jopa minulle, joka en ole suomen kielen äidinkielen puhuja. Matkan ja majoituksen järjestelyt ylittivät odotukseni moninkertaisesti. Matka Tarttoon ja takaisin oli melko yksinkertainen (Helsinki-Tallinna-lautta, jota käytän itsekin melko usein, ja sen jälkeen tilausbussi suoraan määränpäähän) – kaikki oli suunniteltu selkeästi ja kätevästi.

Oppimisjakso

Intensiivikurssi sisälsi akvarellimaalausta noin 5–6 tuntia joka työpäivä. Teimme harjoituksia ja tutustuimme materiaaleihin. Joskus silmät väsyivät pitkän työskentelyn jälkeen, mutta yleisesti ottaen en tuntenut suurta väsymystä. Päinvastoin, pidin prosessin tehokkuudesta. Sketching-tyylilajia käsittelevän luennon aikana taiteilija Kristel Sergon kertoi omista kokemuksistaan ja vinkkeistään sekä näytti omien töidensä avulla, kuinka voimakas ja mielenkiintoinen kuva voi syntyä urbaanin luonnoskuvauksen kautta. Lisäksi meille järjestettiin opastettu kierros Tarton katutaiteen parissa, mikä oli minulle todella uutta ja yllättävää.

PaintCampin niin sanottu "päämaja" oli yksi Tartu Kunstikoolin luentosaleista. Pidin koulun tunnelmasta erittäin paljon. Esimerkiksi siinä luokassa, jossa olimme, oli runsaasti kipsimalleja klassisen piirustuksen opiskeluun sekä valtavat panoraamaikkunat – tällainen ympäristö inspiroi minua suuresti ja saa minut hyvään vireeseen teoksen parissa. Valitettavasti en ehtinyt tutustua muihin luokahuoneisiin, mutta paikallisten opiskelijoiden kanssa käymieni keskustelujen perusteella koulussa on tarjolla laaja valikoima luovia suuntauksia klassisesta kuvataiteesta 3D-animaatioon ja äänisuunnitteluun.

Suurin osa opetuksesta tapahtui kuitenkin ulkona. Rakastan ulkoilmamaalausta jo kotikaupunkini Pietarin taidelukiossa opiskellessani. Minusta tuntuu, että maalaus tai piirros saa aivan toisenlaisen tunnelman ja tuoreuden, kun hetki ikuistetaan. Ulkoilmamaalauksen aikana taiteilija huomaa paljon enemmän kuin jos hän olisi samassa paikassa tavallisena ohikulkijana. Läsnäolollamme maaleineen rantakadulla tai torilla saamme ympäröivät ihmiset katsomaan asioita uudella tavalla ja osoittamme, että täältä voi löytää jotain kaunista ja epätavallista. Siinä on tiettyä taikaa.

Ulkomaalaus markkinoilla.

kuva: Salla Laurinotti

En itse huomannut suuria eroja opetustyyliissä suomalaisten ja virolaisten koulujen välillä, mutta keskusteltuani virolaisten opiskelijoiden kanssa tajusin, että Virossa opettajat ovat yleensä kategorisoivampia ja ehkä konservatiivisempia. Tämä johtuu venäläisen, tarkemmin sanottuna neuvostoliittolaisen koulun historiallisesta perinnöstä. Minun on vaikea puhua tästä aiheesta yleistäen, sillä omasta Venäjällä asumisestani saamani kokemuksen perusteella ymmärrän, että opetusmenetelmät riippuvat ihmisestä itsestään, eivät yleisestä järjestelmästä. Tämän kurssin osalta molempien maiden opettajat antoivat opiskelijoille mielestäni rakentavaa kritiikkiä.

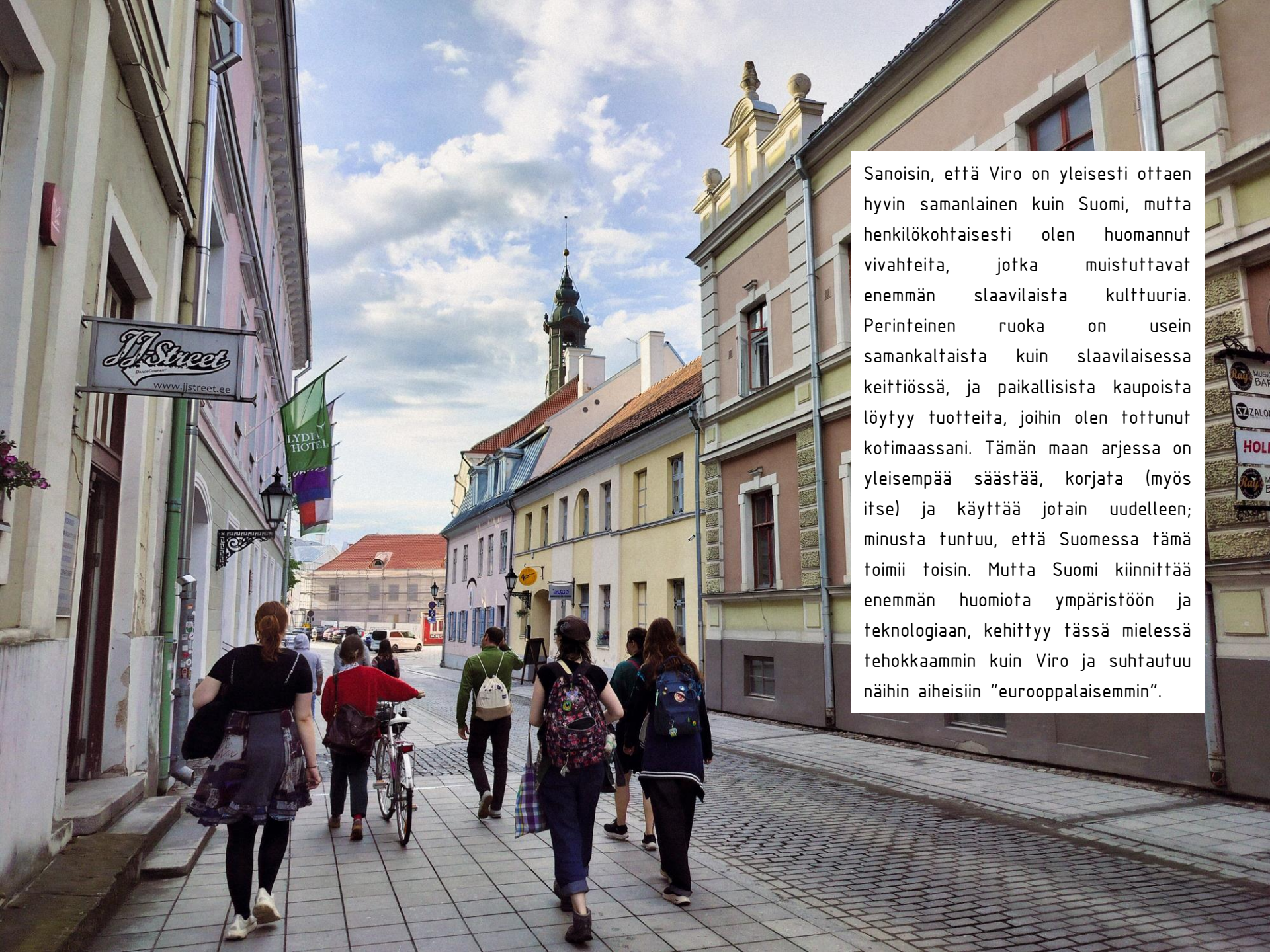

Oppiminen ja ongelmanratkaisu

Matkan suurin ongelmani oli kielimuuri. Päässäni soi kahden viikon ajan käytännössä neljä kieltä: äidinkieleni venäjä, suomi, englantia ja vähän ukrainaa. Suomen ja englannin kielitaitoni ei ole kovin korkealla tasolla, joten aluksi minulla oli melko vaikeaa sopeutua opintoryhmään, mutta vähitellen jännitys hälveni ja aloin puhua niin sujuvasti kuin en ole koskaan aiemmin elämässäni pystynyt! Tämän vaihdon päättyessä kielitaitoni oli parantunut huomattavasti, ja suomalaiset kurssikaverini vahvistivat tämän. Kaiken kaikkiaan aloin tuntea oloni varmemmaksi kommunikoidessani vieraalla kielellä.

Toisaalta minulle antoi varmuutta ja rauhallisuutta se tunne, etten ollut ainoa "muualta tullut". Jossain mielessä muut opiskelijat ymmärsivät minua hieman ja pystyivät asettumaan minun asemaani. On syytä ottaa huomioon, että etnisesti venäläiset muodostavat noin 20,3 % maan väestöstä, joten Virossa kuulee hyvin usein venäjän kieltä. Esimerkiksi oli tilanteita, joissa suomalaiset ryhmäkaverini pyysivät minua kääntämään tuotteen ainesosaluettelon kaupassa tai kun myyjän kanssa oli helpompi keskustella äidinkielelläni kuin englanniksi. Se oli hauskaa ja herätti paljon pohdintoja kielestä.

Sanoisin, että Viro on yleisesti ottaen hyvin samanlainen kuin Suomi, mutta henkilökohtaisesti olen huomannut vivahteita, jotka muistuttavat enemmän slaavilaista kulttuuria. Perinteinen ruoka on usein samankaltaista kuin slaavilaisessa keittiössä, ja paikallisista kaupoista löytyy tuotteita, joihin olen tottunut kotimaassani. Tämän maan arjessa on yleisempää säästää, korjata (myös itse) ja käyttää jotain uudelleen; minusta tuntuu, että Suomessa tämä toimii toisin. Mutta Suomi kiinnittää enemmän huomiota ympäristöön ja teknologiaan, kehittyä tässä mielessä tehokkaammin kuin Viro ja suhtautuu näihin aiheisiin "eurooppalaisemmin".

Käyn mielelläni tässä maassa silloin tällöin, sillä Tallinnasta minulla on paljon lapsuuden muistoja. Viro tuntuu minulle monin tavoin tutulta, sekarakenteisesta arkkitehtuurista supermarkettien raejuustovalikoimaan. Itse asiassa PaintCamp-tapahtuman aikana tekemissäni teoksissa kuvasin annettua teemaa "kuulumista" etsimällä yksityiskohtia, jotka antavat minulle kodin tunteen. Ymmärrän, että suurin osa suomalaisista opiskelijoista ei koe samaa kuin minä tässä mielessä, mutta siitä huolimatta suosittelen heille lämpimästi tällaista matkaa! Mielestäni tämä on ihanteellinen vaihtokohde ensimmäiselle vaihdolle: läheisyys Suomeen, kulttuurien samankaltaisuus sekä paikalliset, jotka puhuvat suomalais-ugrilaisen kieliryhmän kieltä. Uuteen paikkaan sopeutumisesta aiheutuva stressi on minimaalista. Ja vielä pieni henkilökohtainen suositukseni: kokeilkaa erilaisia tuorejuustoja ja erityisesti jogurttia, jossa on unikonsiemeniä ja marsipaania!!

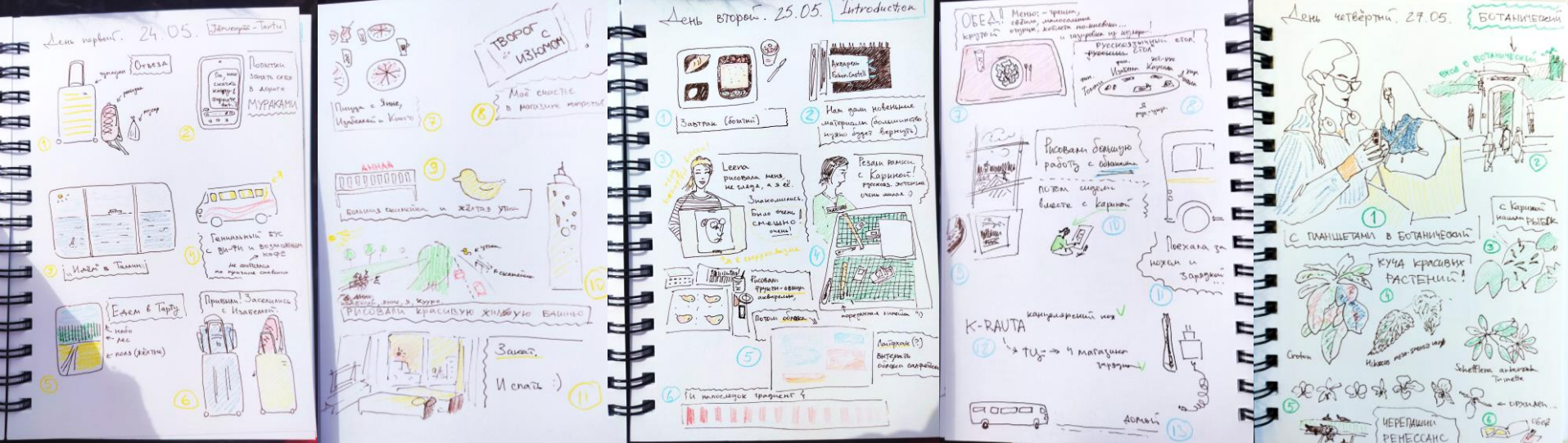

Kielitaidon parantumisen lisäksi vaihdon aikana aloin luottaa itseeni enemmän työssäni. Odotin kurssilta ammattimaisempaa lähestymistapaa akvarellimaalaukseen ja aineiston opettamiseen, mutta opimme pelkästään omien harjoitustemme kautta. Tämä pakotti minut oppimaan uusia asioita itse. Asetin itselleni joka päivä uuden tavoitteen: miten tarkalleen haluan käyttää materiaalia tänään. Sain inspiraatiota muiden opiskelijoiden teoksista ja korostin jotain tärkeää omassa maalausprosessissani. Näin opin ja annoin itselleni luvan kokeilla monia uusia asioita.

Luulen, että kaiken kaikkiaan tämä matka opetti minulle, ettei kannata pelätä mitään, sillä "oikeaa tapaa" ei ole. Venäjällä opiskelin klassista taidetta, jossa noudatettiin tiettyjä sääntöjä, ja edelleenkin kokemukseni elämästä muissa maissa auttaa minua ymmärtämään, että "rajojen" ulkopuolelle voi mennä, ja itse asiassa on parempi edes olla asettamatta niitä itselleen itsensä ilmaisemisessa. Sama pätee vieraisiin kieliin. Tärkein tavoite on vuorovaikutus ja viestintä, ei ääntämisen tai kieliopin oikeellisuus. Aloin tuntea oloni vapaammaksi ja varmemmaksi sekä ammatillisissa kokeiluissa että vuoropuhelussa vieraalla kielellä.

Vesiväriyöjen lisäksi täytin suurimman osan luonnoskirjastani. Se oli minulle todellinen haaste! Yritin piirtää joka päivä. Minulla oli ajatus tehdä jonkinlainen sarjakuvatyylinen matkapäiväkirja, mutta valitettavasti ehdin piirtää vain viiden päivän ajalta, sillä tapahtumia oli aivan liikaa.

Vapaa-aika ja majoitus

Vapaa-aikani vietin kavereiden kanssa joko kävelyllä tai ulkoilmamaalauksessa, tai hotellissa, jossa asuimme koko ryhmänä yhdessä opettajien kanssa näiden kahden viikon ajan. Hugo Stay -hotelli osoittautui erittäin hyväksi majoituspaikaksi, siistiksi ja rauhalliseksi. Miellyttäviä lisäetuja olivat päivittäinen aamiainen, joka toimitettiin huoneeseen, sekä rakennuksen kattoterassi! Siellä ylhäällä tapasimme usein iltaisin jutella, piirtää ja ihaila auringonlaskua.

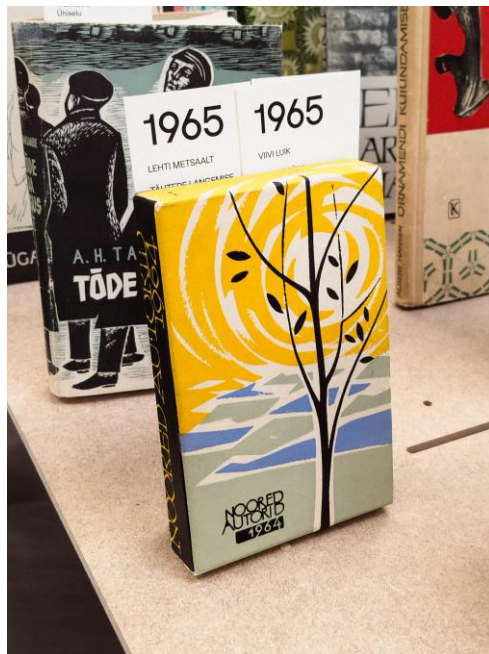
Hotelliloman lisäksi kävimme useissa näyttelyissä, joista jokainen oli omalla tavallaan inspiroiva.

katolla tehtyjä luonnoksia

Book exhibition Curves of design: 70 years of book design competition in Estonia

Gallery Pallas

[illegible]

TYPÄ

letterpress and paper art centre

TYPÄ on elävä museo ja painotöitä tekevä työpaja. Meille järjestettiin yksityiskohtainen opastettu kierros, jonka aikana esiteltiin eri aikakausien painokoneita ja näytettiin, miten paperia valmistetaan kierrätysmateriaaleista. Paikalla on myös kirpputorikirjoja ja taidekeskuksen myymälä, josta voi ostaa muistikirjoja, postikortteja ja vastaavia tuotteita, jotka on valmistettu esimerkiksi vanhojen kirjojen kansista.

Veneajelu

Eräänä viikonloppuna opettajamme järjestivät meille retken pienellä puualuksella. Matkan reitti kulki Emajögi-joen varrella ja kesti noin kaksi tuntia. Oli todella hauskaa vilkuttaa kävelijöille joenrannalla, ja jälleen kerran mieleeni tulivat kotikaupunkini Pietarin kanavat. Ja tietysti tämä oli jälleen yksi tilaisuus piirtää!

Lopuksi

Minulle tämä opiskelijavaihto oli uskomattoman hyödyllinen ja todella mielenkiintoinen kulttuurien ja kielten läheisyyden vuoksi. Olen kiitollinen Keudan opettajille tästä mahdollisuudesta sekä koko matkan erinomaisesta järjestelystä. Olen erittäin iloinen opiskelusta ja viihtyisästä Tartusta viettämästäni ajasta. Tämä matka todella vapautti minut ja avasi silmäni uusille mahdollisuuksille, joita en ollut aiemmin huomannut.

Kiitos!

